

ביצה יב. (משנה) עד יב: (9 שורות מלמטה)

ביאורים

זרוע לחיים וקיבה: אחת מעשרים וארבע מתנות כהונה הניתנות לכהנים. השוחט בהמה טהורה, חייב לתת ממנה לכהן את הזרוע (שני הפרקים העליונים של הרגל הימנית הקדמית של הבהמה), הלחיים (שני הלחיים כולל הלשון) והקיבה. במתנות אלה אין קדושה, והכהן רשאי לאוכלו בטומאה וכן רשאי למוכרו או לתתו לישראל. נחלקו הראשונים אם חייבים בהפרשתם גם בחו"ל, והמנהג הרווח שלא לתת המתנות לכהן (שר"ע).

שורש המחלוקת:

דחייה:
אם כך היו צריכים לחלוק בהוצאת אבן (שם אין צורך כלל)!

רבה:
האם יש איסור הוצאה ביו"ט.

ריב"א ור"י:
האם כיוון (מתוך) שהוצאה ביו"ט הותרה לצורך אוכל נפש, היא הותרה גם לצרכי יו"ט אחרים. (אבל כולם מודים שיש איסור להוציא)

משנה

הוצאת קטן/לולב/ס"ת לרה"ר ביו"ט:

ב"ש: אסור.
ב"ה: מותר.

לפי ב"ה דברים שאין בהם צורך יו"ט (כאבן): רש"י: אסור מדרבנן. תוס': אסור מהתורה.

אם המחלוקת היא - האם אומרים מתוך - הברייתות הבאות הינן כב"ש

הברייתא הקובעת ש"המבשל גיד הנשה ביו"ט לוקה משום הבערה ובישול היא כב"ש, שלא אומרים "מתוך".

[וב"ש לא אומרים מתוך שהותרה הבערה לצורך הותרה אף שלא לצורך]

הברייתא הקובעת ש"השוחט עולת נדבה ביו"ט לוקה" היא כב"ש, שלא אומרים "מתוך".

[ב"ש לא אומרים מתוך שהותרה שחיטה לצורך הותרה אף שלא לצורך]

משנה

חלה ומתנות ביו"ט

ב"ש: אסור להוליך לכהן הוכחה: כמו שאסור להוליך תרומה.

ב"ה: מותר להוליך לכהן אין להוכיח מתרומה כי: אף אינו זכאי בהפרשתה ביו"ט.

מתנות = זרוע לחיים וקיבה.

רבא: המשנה מתייחסת רק לבהמה שנשחטה בערב יו"ט. (כי רק לגבי הפרשה נאמר שמדובר אף אם הופרשו ביו"ט)

במה נחלקו ב"ש וב"ה?

ר' יהודה: בהולכת חלה ומתנות מבהמה שנשחטה בערב יו"ט. [ולא משנה אם הופרשו בערב יו"ט או ביו"ט]

ר' יוסי: בהולכת תרומה. (ומתנות מותר לכולם)

אחרים: בהולכת חלה ומתנות. (ותרומה אסור לכולם)

שמואל: הלכה כר' יוסי.

ניתן להעמיד את המשנה כר' יהודה.

ניתן להעמיד את משנה כאחרים (בתנאי שהם סוברים שבהמה שנשחטה כולם מתירים)

אם אחרים סוברים שבהמה שנשחטה ביו"ט מותרת הנפ"מ בינם לר' יהודה היא לגבי משלוח מעורב של מתנות